Єднаймося в Просвіті!

Галицька Просвіта

27 (601)
7 липня
2016 р.

Московія хвора русизмом – хочемо ми того, чи ні. Хвороба надзвичайно небезпечна для всього світу. Ось уже триста років людство відчуває на собі пресинг цієї хвороби.

Джохар ДУДАЄВ

Тижневик "Галицька Просвіта" * Засновник – Івано-Франківське ОО ВУТ "Просвіта" ім. Т. Шевченка * Свідоцтво – ІФ № 521 від 15.06.2004 р. * Шеф-редактор – Степан Волковецький * Головний редактор – Богдан Вівчар * Літературний редактор – Ірина Шумада * Верстка – Марія Дзебчук * Набір – Наталія Дяченко * Друк – КП фірма "ЛІК" * Тираж – 2000 примірників * Замовлення – № 1049 * Наша адреса: 76018, м. Івано-Франківськ, вул. М. Грушевського,18 * тел. (0342) 75-05-86, * тел./факс (03422) 2-38-67 * e-mail: oblasna-prosvita@ukr.net * http://uaprosvita.if.ua/ * Наші реквізити: Р/р 26003300012896 в ПАТ "Ідея Банк" МФО 336310, код 04929075. * За зміст і достовірність інформації у рекламі відповідає рекламодавець * Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій і подає матеріали для дискусії * За точність викладених фактів відповідає автор * Редакція застерігає за собою право редаґувати і скорочувати матеріали * Листування з читачами – тільки на сторінках газети

КОЛОНКА РЕДАКТОРА

ІНАКШЕ НЕ БУВАЄ

Нарешті. Нарешті Верховна Рада після кількатижневого збурення в суспільстві зняла депутатську недоторканність і дала дозвіл на затримання та арешт народного депутата, а заодно, за словами генпрокурора Віталія Луценка, організатора корупційних схем із розкрадання газу українського видобутку і привласнення мільярдів Олександра Онищенка. Тим часом одіозний депутат утік, найімовірніше, за словами антикорупційного прокурора Назара Холодницького, до Москви.

Водночас знову актуальною стала тема зняття депутатської недоторканності, під гаслами якої і прийшли у нинішній парламент усі політичні сили. Не знімуть. Бояться. Підозрюю, коли б це сталося, то напевне більшість парламентарів подалися б до білокам'яної...

Але повернімось до Онищенка. Йому інкримінують те, що газ українського видобування, тисяча кубів якого обходиться десь у півтори тисячі гривень, він через підставні фірми перепродував утричі дорожче. Отож маржа становила до трьохсот відсотків. Та чи не тим самим віднині зайнявся Уряд? Той же газ так само перепродуватиме відтепер і населенню, і всім іншим споживачам. Щоправда, вчетверо дорожче. Виглядає, на давно відлагоджену схему сіли ще жадібніші прихватизатори. Уряд заспокоює суспільне збурення обіцянками дати всім субсидії, мовляв, більше 12 відсотків зі свого сімейного бюджету сім'я на комунальні послуги не витрачатиме. А платитимуть багаті й промислові споживачі.

Здавалося б, новий керівник Уряду В. Гройсман, який грозився всім показати, як треба управляти державою, перед ухваленням такого кардинального рішення, мав би дійти консенсусу з усіма політичними силами суспільства. Та ні. Спочатку «відрізали», а тепер міряють. Після більш як двомісячних дискусій щодо підвищення ціни на газ у рази і підняття тарифів, спротиву демократичної опозиції в парламенті В. Гройсман нарешті повідомив, що буде створена робоча група, до якої увійдуть представники фракцій, фахівці, аби дослідити правоправність такого зростання.

Але інший «камінь спотикання» у Верховній Раді з місця так і не зрушили. Йдеться про вимогу фракції «Радикальної партії» та інших опозиціонерів створити тимчасову слідчу комісію з розслідування причетності до офшорів Президента, голови Нацбанку В. Гонтаревої, міністра фінансів О. Данилюка та інших високопосадовців та чиновників. «Хлопці та дівчата», якщо ви живете чесно й порядно, якщо у вас усе по-чесному, все прозоро, то чого ж уперлися рогом і не даєте відмашку своїм «підлеглим» у парламенті на підтримку ініціативи радикалів. Навпаки, це б додало вам авторитету і підтримки суспільства, яка нині нижча плінтуса, а опозиціонери були б посоромлені і справді виглядали б як популісти. А то виходить, що всі, хто вимагає правди, добивається справедливості, відкритості чи-то у війні на сході, чи-то на тарифному фронті, чи-то в офшорних закапелках – погані хлопці, а влада, яка всіляко іґнорує вимоги спільноти – біла і пухнаста. Так не буває. Поясніть людям, переконайте у доцільності тих чи інших дій, визнайте право контролю влади громадськістю. Бо лише так можна досягти суспільного консенсусу. А це так важливо у нинішній ситуації, коли Україна і будує, і воює, і на яку неситим оком поглядають не одні сусіди.

Богдан ВІВЧАР

ЖИТТЯ «ПРОСВІТИ»

ТЕМИ ДНЯ

Відбулося засідання Правління ІФ ОО ВУТ «Просвіта» ім. Т. Шевченка. Обговорено політичну ситуацію в Україні та підтримано Ухвалу круглого столу «Росія чи Московія? Історична справедливість». Вирішено скерувати матеріали дискусії в районні, міські об'єднання для організації відповідної роботи, а також – в обласні об'єднання для інформації.

Учасники засідання закликали просвітян-виборців 85-го Калуського виборчого округу підтримати на проміжних виборах кандидатуру Оксани Тебешевської, члена Правління обласного об'єднання, заступника голови Калуського РО «Просвіта».

На засіданні йшлося про утворення просвітянського фольклорного гурту «Галичанка», яке можливе після розробки і затвердження відповідного положення про статус колективу. Підтримано звернення Івано-Франківського осередку Наукового товариства імені Шевченка про присвоєння голові осередку НТШ, членові Ради обласної «Просвіти» Василеві Мойсишину звання «заслужений діяч науки і техніки України».

Обговорено та підтримано також подання про нагородження вищою просвітянською нагородою «Будівничий України» професора Олега Вівчаренка.

Підтримано представлення до нагородження ювілейною медаллю «25 років Незалежності України» просвітян-активістів, які мають значні особисті заслуги у становленні нашої Незалежності, утвердженні суверенітету і зміцненні міжнародного авторитету держави, активну громадсько-політичну діяльність, сумлінне і бездоганне служіння народові.

Теодор ДРОВНИЧ

ПОДІЯ

МАРІЯМПІЛЬ: БУЛО СВЯТО, БУЛА ПРОЩА

Як ми повідомляли, в Маріямполі Галицького району було відкрито пам'ятник Станіславові Яблоновському – засновникові селища. Сталося це у час прощі до Маріямпільської Матері Божої. Учасниками урочистості стали місцеві жителі, гості з обласного центру, делеґація з Польщі. Тож розвівалися поряд із Державним Прапором України прапори Республіки Польща та Європейського Союзу. Символічно, що скульптуру освятили священнослужителі різних конфесій – парох маріямпільської церкви Воздвиження Чесного Хреста о. Роман Дзюбак від УГКЦ, о. Віталій Валіхновський від УПЦ КП, римо-католицькі священики Станіслав Павлячек (він уже 22-ий рік поспіль цієї літньої пори знову приїхав сюди разом зі своїми парафіянами – вихідцями з Маріямполя) та Ґжеґож Міхалскі з польського міста Вроцлав, ксьондз-францисканець, професор Торунського університету ім. М. Коперника Мечислав Келестин Пачковскі. *(Чит. 2 стор.)*

ЩО НА СЕРЦЕ ЛЯГЛО...

ОЙ ТА НА КУПАЛА

Ой день-деньочок, ой день-деньочок,
Та на Купала сплету віночок,
А ввечері кину на воду бистру –
Квіток пахучих на воду чисту.

А до віночка причеплю стрічку,
Червону стрічку – любов одвічну.
Подарував коханий-любий
Стрічку червону – не буде згуби.

А на дубочку зозуля кувала,
Щастя і долю мені рахувала:
Нехай мине розлучниця злая,
Що ходить-бродить квітучим плаєм,
Матір подруженьки любої, любої –
Милого бачить з донькою у шлюбі.

Ходить-копає зілля для мене,
Бодай не бачить їй ясного неба.
А я до віночка внесла любу стрічку
І не боюся бурхливої річки.
А мій віночок до берега плине,
А мій милий до мене прилине.

Світлана ІВА, *м. Калуш*

ЖИТТЯ ЯК Є

Нам платять мало

Головне управління статистики інформує. Середній розмір номінальної заробітної плати штатних працівників підприємств, установ, організацій та їхніх відокремлених підрозділів із кількістю найманих працівників 10 і більше осіб у травні 2016 р. становив 4122 грн.

Це у 2,8 раза більше від законодавчо встановленого розміру мінімальної заробітної плати (з 1 травня 2016 р. – 1450 грн.). За розміром заробітної плати серед реґіонів держави область посіла 14 місце.

Найвищу заробітну плату у травні 2016 року отримали працівники фінансової та страхової діяльності, постачання електроенерґії, газу, пари та кондиційованого повітря, транспорту, добувної промисловості й розроблення кар'єрів, де заробітки працівників перевищували середній показник по області у 1,5–1,8 раза. Найнижчими нарахування заробітної плати залишались у сфері поштової та кур'єрської діяльності (не перевищували 52,5 відсотка середнього показника по області).

Заробітна плата у травні 2016 р. збільшилась порівняно з квітнем 2016 р. на 5,2 відсотка, а відносно травня 2015 р. – на 24,2 відсотка.

Індекс реальної заробітної плати у травні 2016 р. щодо квітня 2016 р. становив 105 відсотків, до травня 2015 р. – 113,4 відсотка.

Вареники для військових

У селищі Битків на Надвірнянщині вже вчетверте провели волонтерську толоку «Вечорниці для фронту».

Цей патріотичний захід проводить волонтерський благодійний фонд «Свобода. Гідність. Перемога». Під час вечорниць для учасників АТО наліпили близько 10 тисяч вареників. Смачного, хлопці!

Буде вулиця Головатого

Депутат Івано-Франківської міської ради Іван Гарасимко звернувся до міської влади з пропозицією перейменувати вулицю Криву в честь видатного краєзнавця і ведучого леґендарної програми «Вулиця» Михайла Головатого.

Окрім перейменування вулиці, він пропонує встановити меморіальну дошку на будинку, де проживав Михайло Головатий.

ДУХОВНІ РОЗДУМИ

НАРОДЖЕНИЙ ДЛЯ ПРОСЛАВИ ТВОРЦЯ

«Не бійся, Захаріє, бо твоя молитва вислухана; жінка твоя Єлизавета народить тобі сина і ти даси йому ім'я Іван», – промовив до священика Захарії Божий посланець архангел Гавриїл.

Народження людини – це промисел Творця. А батьки – це лише посередники, співпрацівники Божого задуму. Вони вільно і з власної волі тільки виконують Закон, вкладений Творцем у їхню природу. Майстер ще до виготовлення будь-якої речі вже має її в своїй уяві, у своєму задумі. І подружжя також можуть мати бажання, задум і уявлення про своїх майбутніх дітей, але, на жаль, абсолютно не можуть знати чи будуть вони в них взагалі.

Знаю чимало випадків, коли лікарі на підставі відповідних аналізів і досліджень стверджували, що, згідно здоров'я двох членів подружжя, в них обов'язково народяться діти. Та, на превеликий жаль і біль, діти в них не з'являлися.

Натомість, так само добре знаю випадки, коли згідно тих же відповідних даних лікарі констатували неможливість дітонародження через хворобу одного або двох членів подружжя, а вони – народжувалися. І лікарі змушені були визнати це явним чудом Творця. А ставалося це тоді, коли подружжя не впадало у відчай, а смиренно всю надію покладало на святу волю Творця, і Господь за це благословляв їх найбільшим дарунком – стати батьком і матір'ю.

Неймовірно складний світ. І в ньому не видно межі пізнанню. Вона ніби обрій, який відступає все далі й далі в міру відносного наближення до нього дослідників. Та втрачається здатність думати аж до запаморочення в голові, коли читаєш, як 2003 року мікробіолог Лед Адлеман в Лос-Анджелесі (США) підрахував, що 1 грам молекули ДНК може містити кількість інформації як в 1 трильйоні компакт-дисків (CD). Про що тут можемо говорити? Хіба тільки про нашу ницість, мізерність, жалюгідність перед Всесвітом, і про велич Творця.

А біолог – професор Гене Майєр, який брав участь у Проекті генома людини, був неймовірно вражений впорядкованістю складної архітектури і структури клітини. Жодні закони матерії, енерґії і природи не можуть пояснити факт закодованої генетичної інформації в мікроскопічній молекулі ДНК.

Здоровий глузд не залишає нічого іншого, як визнати існування надприродного творчого Інтелекту, тобто – Бога.

Приймаючи цю істину нашої віри, найперше і найбільше необхідно покладатися на Творця. Власне так, не знаючи жодних наук з медицини, в похилому віці й чинили праведні Захарія і Єлизавета, і їхні молитви і сподівання не були даремними. Згідно з об'явленою їм ангелом волі Творця в них народився син, який був великим в очах Господніх і сповнений Духом Святим вже в лоні матері, багато синів Ізраїля навернув до Господа, навернув серця батьків до дітей і неслухняних – до мудрості праведних. Цим він сповнив святу волю Небесного Отця, приготувавши дорогу для Спасителя світу.

Михайло МЕЛЬНИК, *священик*

НА ТОМУ СТОЮ

ІМПІЧМЕНТ ПІСЛЯ КАДЕНЦІЇ*

Деякі Президенти, які заслуговують на імпічмент, шляхом різних, часом далеко не правослушних дій, уникають імпічменту за час своєї каденції і виходять на пенсію «чистими» з «води» своїх незаконних учинків.

На таку оказію, «Закон про імпічмент» має запровадити особливу статтю «Імпічмент після каденції».

Після каденції Президент і далі зберіга за собою низку привілеїв. Ці привілеї засвідчують, що Президент чесно відбув свою каденцію і має всі підстави бути шанованим громадянином.

Але ті депутати ВР, підтримані виборцями, які за час каденції такого Президента, мали думку, що ряд фактів з його діяльности цілком заслуговував на імпічмент, і навіть робили кроки для здійснення імпічменту, мають право і після відбуття таким Президентом своєї каденції клопотатися про «Імпічмент після каденції». Цей захід має зняти з лідера всі привілеї, збереженні «штрафного» за ним після каденції, включно з вивласненням не менше 90 відсотків майна хитрюгана.

Це не зажорстока міра покарання, бо, щоб покласти край обдуренню і знущанню з виборців дурисвітами в ролі Президентів, потрібні рішучі та дійові заходи. Хто думає пошити в дурні цілу націю, обікрасти її і вийти сухим з цієї злочинної води, має дістати по заслузі.

Цей захід може ніколи не бути задіяний, але така можливість має бути додатковим застереженням чинному Президентові утримуватися від незаконних дій.

І якщо такої можливости нема у Конституціях та Законах про імпічмент країн Заходу, то у країнах, щойно піднятих з колін рабства, засмічених аґентурою імперії, такий крок просто таки конечний.

Конституція і закони молодої і не усталеної з погляду стійкої державности країни потребують і вимагають таких жорстоких записів у законах для стримування злочинних намірів своїх громадян.

Ці заходи впливатимуть на здатних мислити громадян.

Щодо нездатних мислити, то вони діятимуть, як Янукович, і скінчать свій президентський шлях, як Янукович.

На поміч таким не до кінця розсудливим громадянам, нездатним побороти в собі шкурних нахилів, мають прийти розробники і творці законів, почавши з Конституції.

Закони мають вироблятися на підставі місцевих умов, а не копіюватися з іноземних зразків. Це абсолютна істина.

Святослав КАРАВАНСЬКИЙ

**Зберігаємо правопис автора.*

ВШАНУВАННЯ

На Яблуницькому перевалі, що розділяє Закарпатську та Івано-Франківську області, українці вшановували пам'ять вояків Карпатської Січі, яких на міжкордонні закатували мадярські та польські окупанти після поразки Карпатської України на чолі з президентом Авґустином Волошиним у березні 1939 року.

Жертвами катів стали молоді юнаки з різних областей України – Прикарпаття, Львівщини, Буковини, Волині й навіть Наддніпрянщини, які намагались вирватися з оточення.

НА ПЕРЕВАЛІ – ДУХ ГЕРОЇЗМУ

Після богослужіння біля пам'ятника загиблим героям, у композиції якого Пречиста Богородиця символізує скорботних матерів, які втратили своїх дітей, пролунали народні та повстанські пісні у виконанні дівчат із навколишніх сіл і хору Коломийської станиці Братства ОУН–УПА під орудою незмінного дириґента Марії Маївської. Свято розпочав дівочий квартет місцевого Народного дому тужливою народною піснею:

А над хрестом ворон кряче,
На чужині мати плаче...
Не плач, мамо, та й не тужи –
Син ранений, та не дуже:
Голівонька учетверо,
А серденько ушестеро...
Найми, мамко, столярика
Ще й файного малярика –
Най ми хатку побудує,
Чорним цвітом помалює...

Пані Маївська не обмежилася дириґуванням, але й звернулася до учасників дійства й наголосила, що ми повинні бути спорідненими, хто вірить у Бога, не зробить зло. Але віра ця має бути справжньою і глибокою, бо хрестяться і ходять до церкви багато, але справжніх віруючих, на жаль, одиниці.

Голова Всеукраїнського братства ОУН–УПА Богдан Борович висловив думку, що проблеми в Україні від того, що державою і далі керують люди, залежні від Москви. Він також нагадав, що Президент нарешті виконав вимогу націоналістів про святкування Дня української армії на Покрову, тобто в день створення УПА. Тепер патріоти домагаються від Президента створити у Києві Пантеон слави. До нього будуть перевезені прах Коновальця, Бандери, Стецька та інших провідних борців за волю України, чиї могили розкидані по всьому світу.

На перевалі звучали виступи секретаря Яремчанської міської ради, учасника АТО, нагородженого орденом «За мужність» Володимира Губарчука, депутатів Івано-Франківської обласної ради Андрія Марійчина та Марії Рудик, депутата Рахівської райради Андрія Делятинчука, Олександра Черепащука з Ужгорода, котрий, зокрема, нагадав, що кожен українець повинен бути бійцем, бо не тільки москалі намагаються розчленити Україну, але й мадярські шовіністи з так званої партії Йобіка, секретаря Рахівської райради Дмитра Брехлійчука («Незалежність України в наші дні пишеться кров'ю українських бійців, які гинуть на сході України»); отця Анатолія («Хлопці, які в 1939 році загинули на Перевалі, йшли з інших областей України творити єдину Українську державу; розуміли – добра нам ніхто не дасть, якщо його самі не візьмемо»); Івана Махонця, професора Ужгородського університету («Дух перемагає, потрібно викривати внутрішніх ворогів України; поки Україна не матиме єдиної Церкви – наші свобода й державність будуть слабкими»); прочитав вірш Д. Павличка «Молитва».

На вічу мав слово і один із авторів цього повідомлення – Микола Симчич. Він поставив вимогу до Президента і Верховної Ради повернути звання Героя України Степанові Бандері й Романові Шухевичу і підтримати звернення щодо присвоєння такої нагороди колишньому сотенному УПА Мирославові Симчичу (Кривоносу), відмінити мовний закон Ківалова–Колесніченка та про припинення діяльності в Україні Московського патріархату. Пропозиції дружно підтримали учасники акції.

А потім над горами зринула мелодія славня ОУН «Зродились ми великої години...»

Ігор ГУК, *полковник запасу,*
Микола Зеновій СИМЧИЧ

ЖИТТЯ СПІЛЬНОТ

БУДНІ СТАНИЦІ

На черговому проводі Коломийської міськрайонної станиці Братства ОУН–УПА розглянуто ряд питань.

Зокрема, йшлося про виконання статуту організації, нарощення активности, що запропонував на обговорення голова, колишній сотенний Мирослав Симчич. Про це вели мову заступник голови Тарас Броневич, який очолив Товариство політв'язнів та репресованих, колишній політв'язень Юрій Рудко.

На проводі зауважено, що поліпшився зв'язок із владними структурами, чому посприяв Ярослав Сорич. Комбатанти беруть участь у сесіях, підтримують ті рішення, які є сприятливими для людей. Ішлося і про зв'язки з засобами масової інформації. Наголошено, що найкраще висвітлюють роботу Братства «Вільний голос» та «Галицька Просвіта».

А ще обговорено деякі клопоти єврейської общини. Член Братства Ігор Грималюк запропонував частіше проводити заходи патріотичного змісту.

Вшановано пам'ять колишнього очільника області Михайла Вишиванюка.

Присутні обмінялися думками про приїзд патріарха Філарета до Коломиї, що є особливою подією в житті та історії міста.

Василь МИХАЙЛОВИЧ

ПОДІЯ

МАРІЯМПІЛЬ: БУЛО СВЯТО, БУЛА ПРОЩА

(Поч. на 1 стор.)

Відкриваючи урочистість, сільський голова Роман Шевчук розповів, як громада за сприяння благодійників втілювала в життя ідею. Він поіменно назвав доброчинців спорудження пам'ятника роботи івано-франківського скульптора Володимира Довбенюка.

Володимир Боцюрко – почесний житель селища Маріямпіль, яке є рідним для нього, професор медуніверситету й водночас голова ГО «Комітет з відродження Маріямполя», ініціатор спорудження пам'ятника розповів, хто ж такий Станіслав Яблоновський. Він народився в селі Люча на Косівщині. В 13-річному віці втратив батька, залишившись напівсиротою. Тоді турки й татари спустошували українські землі. І от у молодої людини з'явилося бажання стати військовим, щоб захищати свою землю. Він вступив до лицарської військової академії в Парижі, успішно закінчив її. І в 1673 році відбулось його перше бойове хрещення. Військо під командуванням Яблоновського, обороняючи місто Хотин на сусідній Буковині, здобуло блискучу перемогу над турками. Потім були не менш блискучі перемоги біля Журавно, біля Жидачева на Львівщині. А найбільшого успіху досяг у великій Віденській битві, яка відбулася 12 вересня 1683 року. Завдяки створеній Яблоновським гусарській піхоті турки були розбиті. За ці заслуги його удостоїли найвищого військового звання – великий коронний гетьман. Побачивши, що прикарпатським селам та містечкам і далі загрожують напади турків, що незахищеним від них був і Станиславів, він вирішив створити аналогічне місто-фортецю й на місці нинішнього Маріямполя, яке так назвав рівно 325 років тому. А здобув такі блискучі перемоги з іконою Маріямпільської Матері Божої. Отож депутати сільської ради й ухвалили рішення спорудити пам'ятник засновникові Маріямполя.

Його встановлено біля ялинки, яка символізує ту карпатську місцевість, де Яблоновський прийшов на світ. Місце довкруг нього вимощено віденською бруківкою, що була такою знайомою гетьманові.

Голова ГО «Спільнота «Маріямпіль» у м. Вроцлав Анжей Тарнавскі, звертаючись до присутніх сказав:

– Вихідці з Маріямполя розсіялись по цілій Польщі, але традиційні відвідини щороку Маріямполя – нашої спільної малої батьківщини єднають і нас самих, і нас із вами, теперішніми жителями «міста Марії». А цього року нам випало ще й взяти участь в урочистому відкритті пам'ятника Станіславові Яблоновському.

Анжей Тарнавскі передав «Комітетові з відродження Маріямполя» копії грамот, якими в часи, коли жив і воював Яблоновський, король Ян III Собеський надав Маріямполю маґдебурзьке право.

Очільник ГО «Комітет з відродження Маріямполя», професор В. Боцюрко подякував вихідцям із «міста Марії» за ці грамоти, віднайдені в архіві. Їх буде вивішено на видному місці в музеї Маріямполя і в сільській раді.

А ось як розцінив відкриття пам'ятника Станіславові Яблоновському в Маріямполі депутат Верховної Ради України першого і другого скликань, Надзвичайний і Повноважний Посол України в Грузії і в Азербайджані (1998–2008), голова обласного об'єднання ВУТ «Просвіта» ім. Т. Шевченка Степан Волковецький:

– Я розцінюю сьогоднішню подію як акт справжньої дружби між українцями й поляками, як подію, яка теж увійде в літопис українсько-польських взаємовідносин. У теперішній українській історії мені, колишньому дипломатові, видається особливою роль Польської держави. Напрошується аналогія: у часи коронного гетьмана Яблоновського українці разом із поляками стояли разом проти нападів турків і татар, а нині Україна, підтримувана Польщею, обороняє не тільки свою свободу, але і європейську демократію, протистоїть аґресії Московщини, азійській навалі, яка несла й несе впродовж століть деспотію і несвободу. Вважаю надзвичайно важливим те, що сьогодні ми знову разом, що Україна виступає на міжнародній арені в одній супрязі з Польщею. Історичні уроки полягають у тому, що в ті часи, коли українці були з поляками, тоді вигравали і українці, і поляки, а коли вони ворогували – на жаль, і таке було в нашій історії, – тоді програвали і одні, і другі. Я дуже радий, що ті історичні уроки знаходять усе глибше усвідомлення і в Польщі, і в Україні, що відповідні висновки роблять очільники обидвох наших держав, що Польська держава є промоутером українських інтересів у Європі й світі. Тож хотів би привітати польських гостей від імені найдавнішої української патріотичної громадської організації «Просвіта», міцний осередок якої є і тут, у Маріямполі, і побажати їм зміцнення Польської держави і віри в світле майбутнє українського народу.

Депутат Верховної Ради України першого скликання, автор програми «Нова українська родина», ініціатор створення в Маріямполі духовного центру «Християнська родина» Дмитро Захарук розповів, як він хотів реалізувати свою ідею: «Я ходив із цією пропозицією до першого та другого Президентів незалежної України, прем'єрів та міністрів, їм моя ідея начебто подобалась – на знак згоди зі мною хитали головами, але потім... нічого не робили для допомоги в її здійсненні, – сказав він. – Та коли я ознайомив маріямполян зі своєю програмою, що була затверджена обласною радою, мене тут підтримали. Отак у Маріямполі почали творити духовний центр української родини, організували разом із церковними ієрархами прощу вірян. Відтоді Маріямпіль відмолоджує і мою душу...»

Справді, Маріямпільська Матір Божа чудодійно впливає на вірян – у цьому переконалися не лише жителі «містечка Марії», але й наші краяни, котрі минулої суботи прийшли й приїхали на прощу в цю чудову місцину. Як проникливо дивляться на нас із чудотворної ікони очі Ісуса, якого тримає на руках Богородиця! «Віряни, що бувають тут, хто бере участь у чуваннях у часі прощі переконуються в тому, що Маріямпільська Матінка Божа прислухається до нашої молитви й допоможе нам», – наголосив у часі Архієрейської Літургії владика УГКЦ Володимир Війтишин. Була проща, було свято для душі.

Теодор ДРОВНИЧ

КОНФЕРЕНЦІЇ

ВІРНІ ПРИСЯЗІ Й УКРАЇНІ

Як ми повідомляли, відбулася XXI звітно-виборна конференція обласної організації Спілки офіцерів України (СОУ). Її голова – полковник Іван Лазор як своєрідний звіт представив підготовлену членами Спілки книжку «25 років на службі українському народові».

А в доповіді наголосив, що головним є поповнення рядів активними діяльними патріотами, для яких слово – це діло, бо не всі з 48 тисяч офіцерів, які проживають у краї, є такими. Тому підхід до залучення членства є особливим і відповідальним.

Відзначив участь членства у підготовці поповнення для Збройних сил, у військово-патріотичному вихованні, зокрема як викладачів шкільного предмета «Захист Вітчизни». Йшлося про доповнення до закону «Про загальний військовий обов'язок і військову службу» і розширення його дії, утвердження громадської думки про співпрацю і вступ України в НАТО.

Запрошений голова ОО ВУТ «Просвіта» ім. Т. Шевченка Степан Волковецький говорив, оскільки конференція відбувалась у День Конституції, про важливість утвердження і дотримання Основного Закону для будівництва держави. Він подякував офіцерам, які всі часи Незалежності стоять на її боці. Він доповів про проблематику круглого столу «Росія чи Московія? Історична справедливість» і закликав делеґатів донести цю ідею до свого членства.

На цій же темі наголосив голова Всеукраїнського братства ОУН–УПА Богдан Борович, дійшовши висновку, що влада вражена бацилою співпраці з Московією.

Про проблеми державності, до вирішення яких має долучитися Спілка, дискутували Богдан Мицак, Василь Василик, Левко Слюсар, голова ОО ВОВ Василь Сав'юк, полковники запасу Ігор Гук, Іван Верешко та інші. Промовці наголошували на необхідності поєднати ідеологічну та військово-патріотичну компоненту роботи, працювати на утвердження авторитету армії в суспільстві.

В ухваленому рішенні зазначено, що викликає тривогу те, що російсько-український конфлікт набуває замороженого, затяжного характеру. Конференція акцентує увагу на тому, що українську територіальну цілісність та суверенітет держави захищатимуть насамперед самі українці, маючи потужні збройні сили, здатні дати гідну відсіч російській аґресії. Водночас слід налагодити співпрацю з НАТО з подальшим проведенням Всеукраїнського референдуму з питань вступу України в Північно-атлантичний альянс.

Делеґати запропонували зміни в закон «Про військовий обов'язок і військову службу». Вони торкаються всієї української нації, кожного громадянина зокрема.

Конференція ОО СОУ акцентувала увагу на потребі внесення певних змін до порядку призову на строкову військову службу та передбачення можливості відправлення у війська призовників віком від 18 років (аби дозволити призовникам за власним бажанням проходити строкову військову службу з 18 років).

Делеґати підтримали Ухвалу круглого столу в НД «Просвіта» «Росія чи Московія? Історична справедливість», що був проведений за участю представників інтеліґенції, істориків, політологів, громадських активістів, у тому числі СО Прикарпаття. Ухвала визнала як доконаний історичний факт неправильного та необґрунтованого вживання терміну «Росія» (похідна від «Русь»), яку привласнила та узурпувала Московія. Тому з метою відновлення історичної справедливості й духовного очищення українського суспільства від залишків імперського минулого конференція пропонує розпочати широке обговорення в області питання щодо вживання терміну «Московія» замість «Росія» та рекомендувати вживати його – «Московія» в повсякденному житті.

Ухвалили звернення до Президента України, в якому вимагають прискорення реформ, зміцнення Збройних сил та реалізації плану вступу до НАТО, а також внесення змін до законів «Про військовий обов'язок і військову службу» та порядку призову на строкову військову службу. В іншому зверненні до міністра освіти і науки поставлена вимога збільшити кількість годин на шкільний предмет «Захист Вітчизни».

Головою ІФ ОО СОУ знову обрано полковника **Івана ЛАЗОРА.** Головою Івано-Франківської міської організації СОУ на конференції, що відбулась того ж дня, обрали полковника **Ігоря ГУКА.**

Богдан ВІВЧАР

АКЦІЇ ПЕНСІЙНОГО ФОНДУ

СПРОБУВАЛИ ВИСВІТЛИТИ «ТІНЬ»

У рамках інформаційної кампанії органів Пенсійного фонду України на Івано-Франківщині, спрямованої на леґалізацію зайнятості населення, працівники Коломийського об'єднаного управління Пенсійного фонду України провели флешмоб на тему: «Зарплата "в конверті" – втрачена пенсія!».

Для свого заходу вибрали одне з найбільш людних місць райцентру – біля центрального продовольчого ринку. Місце вибрали не випадково: на Прикарпатті саме цієї категорії населення, яка працює у сфері оптової та роздрібної торгівлі, заробітки часто перебувають «у тіні».

Потім працівники Фонду з аґітаційним гаслом пройшлись центральною частиною міста, де розташовано найбільше торговельних центрів, магазинів та наметів.

Учасники флешмобу роз'яснювали перехожим, а особливо продавцям, що погоджуючись сьогодні на зарплату «у конверті», вони позбавляють себе гідної пенсії у майбутньому.

– Головне завдання наших заходів, – зазначила для місцевої преси начальник Коломийського об'єднаного управління Пенсійного фонду України Галина Григорчук, – це спонукати людей уже сьогодні замислитись над тим, що буде з ними на старості. Утім, і сьогодні від офіційного розміру їхньої зарплати залежить їхній же соціальний захист.

Володимир КРИВОРУЧКО

ВЕЛИКІ УКРАЇНЦІ

БУНТАР, РЕВОЛЮЦІОНЕР, ГЕРОЙ...

В історії інколи бувало так, що доля заносила людей далеко від рідної землі. Чи це було збігом обставин, чи люди самі шукали собі пригод, це вже інше питання. Але нещодавно я відкрив для себе ім'я Михайла Скибицького – учасника боротьби за незалежність у Латинській Америці, соратника знаменитого Симона Болівара.

Він народився в 1793 року в селі Корчівка Старокостянтинівського повіту на Волині (тепер – Красилівський район Хмельницької області). Отримав від батька Карла маєток Веселий Кут Таращанського повіту на Київщині. М. Скибицький успішно здобув інженерну освіту, служив у Петербурзі військовим інженером. Однак дух непокори кликав, і романтичний 30-річний українець через Швецію й Англію добрався до Венесуели, де вступив волонтером в армію Симона Болівара. У вирішальній битві за незалежність проти іспанських колонізаторів – битві на плато Аякучо в Перу 9 грудня 1824 року вояки відважного українця перемогли. За мужність і героїзм, проявлені під час битви, поручник М. Скибицький отримав найвищу військову відзнаку – орден «Бюсто де Лібертадор» («Бюст Визволителя») – особисто з рук Болівара.

Згодом Михайло Скибицький став офіцером штабу Симона Болівара. Відтоді почалося стрімке сходження українця по службі: у жовтні 1826 р. – капітан колумбійської армії, в жовтні 1827 р. – майор, через три роки – інженер-полковник Федеративної Республіки Велика Колумбія.

Відповідав він і за формування інженерних підрозділів та будівництво фортифікаційних споруд, розробив оригінальний проект міжокеанського каналу. Уперше в історії дав інженерний розрахунок Панамського каналу (тільки через півстоліття ідею українця почали втілювати в життя). Зрештою 1914 р. будівництво Панамського каналу завершили.

У 1830 р. після смерті Болівара український доброволець увійшов у близьке оточення першого президента Венесуели Хосе Антоніо Паеса; став його ад'ютантом, допоміг написати мемуари президента. Того ж року у венесуельському порту Маракайбо Михайло Скибицький збудував віллу «Україна», яка й сьогодні діє як готель «Україна».

Через рік він поїхав до Парижа, щоб надрукувати мемуари президента, і кілька років провів у Франції, виконуючи доручення президента Венесуели. Тут зустрів багатьох земляків: українців та польських революційних еміґрантів. Біографія Скибицького так вразила поета Юліуша Словацького, що він присвятив борцеві свій твір.

Бажаючи щось дізнатися про свою сім'ю, Михайло домовився про зустріч з сестрою. 1835 року прибув до Львова, де його арештувала австрійська поліція та передала до рук російської влади. Шеф жандармерії О. Бенкендорф поклав на стіл імператора доповідну записку про українського бунтаря. Микола I наклав резолюцію: «Михайла Скибицького допитати, чи дійсно він служив у колумбійських республіканських військах, і вислати його до В'ятки». Тому національного героя при поверненні в Україну губернатор Київський, Волинський і Подільський відправив на заслання. У місці висилки М. Скибицький 10 років перебував під наглядом поліції, тяжко занедужав і після тривалого листування з владою йому було дозволено відбувати покарання у власному маєтку.

Він повернувся у Веселий Кут, та борець за свободу не здався: роздобув фальшивий паспорт і втік. Але у Летичеві Скибицького арештували й кинули до Старокостянтинівської в'язниці. Там, за ґратами, у 1847 році, на 54-му році життя М. Скибицький помер. Як бачимо, це був герой, яким будь-який народ може пишатися.

Подав ***Іван ДРАБЧУК***

P. S. *Варто відзначити, що М. Скибицький не єдиний, хто залишив яскравий слід в історії Латинської Америки. Українські козаки з'явилися на цьому континенті ще на початку XVII століття. Так, у голландській армії воювали брати Арцишевські: один із них навіть командував армією, заснувавши Ріо-де-Жанейро, Байю та інші міста-фортеці Бразилії, які нині є найбільшими мегаполісами цієї держави. А киянин Іван Минута також був полковником у військах Симона Болівара.*

СПРОБА АНАЛІЗУ

Від книжки до книжки додається поетичного полотна Павла Мовчана. Він пише послідовно, не переспівуючи себе, не епатуючи. Залишається самим собою. Тримається берега. Образно. Неповторно. Як судилося. Як хоче його планета поезії.

ЖИВИЙ ПОДИХ СЕРЦЕВИНИ

А поетична планета Павла Мовчана, почавшись зі збірки «Нате!», витворилася в назвах книжок «Кора», «Жолудь», «Летюче дерево», «Календар», «Зело», «Досвід», «Пам'ять», «Хрест», «Голос», «Поріг», «Світло», вибраного в трьох томах, збірок для дітей «Польовичок», «Нитка-оксамитка», «Зозулині чобітки» та інших. І найновішої книжки «Серцевина», яка має 656 сторінок, побачила світ у видавництві «Український письменник» 2016 року.

Книжка поділена на розділи «Серцевина» (нові поезії), «Сіль» (вибрані твори в підрозділах «Крона», «Коріння», «Простір», «Час», «Слово», «При світлі сумління», «При світлі серця», «При світлі істини», «Материк», «Потоп», «Вогонь», «Пам'ятати?..», «Ремініс-ценції», «Іменники»), «Ти».

Поет бачить цей світ крізь магічний кристал живого слова:

А в очі входила досвітня
Імла студеним промінцем;
Ставав кінцем початок світу,
Першопочаток же – кінцем...

Ліричний герой по-філософськи сприймає довкілля, досліджує його у взаємозв'язку людини й світу. Тому «немає відстаней. Є забуття байдужих. Далеко ми сягаємо, ввібравшись у думки». Він «сам пройшов крізь себе», щоб переконатись, що «і в муках родових вмира природа, в бездушну форму втілюючи біль». Він бачить «знизу вгору», коли «сніг зверху, а життя не вигаса зі споду».

Академік Іван Дзюба сказав про поетику Павла Мовчана: «Основні поняття його поетичного тексту: рух, простір, час – першоелементи буття. Зосередженість на них виказує поета філософічного. Але Мовчанова поетична філософічність особлива: вона обходиться без специфічної термінології та лексики, без поетичних запозичень із теоретичного понятійного апарату, здійснюється не шляхом пошуку поетичних відповідників до категорій інтелектуальної спекуляції, без умоглядного «оснащення», а немовби в самих реальностях буття».

Філософська вісь Мовчанової поетики в концептуальній основі художнього моделювання світу настільки потужна, що не дає можливості налипанню теми злободенності. Поета, якого не сплутаєш ні з ким, цікавить переплавлення одноденності у вічніший стан. Це його принцип світовідчування, що підсвічують книжки есеїв «Материк», «Ключі розуміння», «Мова – явище космічне», «Витоки», якщо хочемо пізнати таїну цього майстра красного слова у часі, просторі та русі. Він складний, як і сама природа. Він справжній, природний, незалежний. Характерно, що художня складність його не вигадана, це стала поетична концепція, доступна тим, хто почувається на його індивідуальній хвилі образовираження.

Отож цей поет має свого незрадливого читача, не нав'язуючись нікому на дорозі горосходження. Його ліричний герой молиться, зізнаючись на хвилі сповіді:

Ущільнюється час до проявів на небі,
Безвічне проступа у прозирку зірок...
Я так віддалений, мій Господи, від тебе,
Що треба на клубок відмотувати крок.

Все, про що б не писав Павло Мовчан, просякнене філософією цілісності буття в русі часу до вічності. Щоправда, не завжди предмети і явища утримують ідеальність. Поет, пильнуючи своє слово, огорнений в таємницю Творчості, здатний навіть «Через товщу простору та часу» побачити кількість екзистенційних можливостей: «На відстані думок, на один скид повіки», «Тонка, як волосінь, співка осіння барва», «Крізь ніч», «Відлуння», «Припадаючи до краплі», «Вивітрюється зір»... Це універсальний текст зі своїм мовностилістичним багатством, взаємозв'язаний метафорою.

Його поезії можна називати поемами, хоч у доробку Мовчана є поеми «Потоп», «Вогонь», «Іменники» та інші. Віршові тексти мовби виникають з хаосу, мають магічне прочитання, густота образності така, що перехоплює дух. Тут вирізняються алогізми, що творять сюжет і в спонтанному процесі думку, несподіваний образ,

(Чит. 4 стор.)

З РОСИ І ВОДИ!..

ВІТАЄМО!

Просвітяни Івано-Франківського обласного і міського об'єднань щиросердечно вітають члена Правління МО ВУТ «Просвіта» ім. Т. Шевченка, педагога, доктора юридичних наук, доктора права Українського вільного університету в Мюнхені, заслуженого юриста України, заступника директора Юридичного інституту Прикарпатського національного університету ім. В. Стефаника

Олега ВІВЧАРЕНКА
з нагоди 70-ліття!

Народився ювіляр у родині репресованих і з розумінням цього йшов по життю. З початком демократичних процесів став одним із їхніх рушіїв: делеґат Установчого з'їзду «Руху», один із засновників ТУМ ім. Т. Шевченка, єдиний на той час юрист, який займався правовим захистом активістів. За вагомий внесок у національне відродження краю удостоєний вищої просвітянської нагороди «Будівничий України».

Галичина завжди була джерелом натхнення та ініціатором культурно-просвітницької діяльності не тільки в реґіоні, але й в усій Україні, саме завдяки Вам товариство змогло стати першим і найбільш значущим центром розбудови нової Української держави на Івано-Франківщині.

Своєю багаторічною плідною працею, діяльною участю у важливих громадсько-політичних заходах, своєю людською щедрістю Ви зробили й робите значний особистий внесок у процеси духовного відродження України. Знаємо й високо цінуємо Вашу самовідданість і просвітницьку працю на благо Вітчизни.

Прийміть від просвітян слова щирої вдячності за Вашу працю розуму й серця, спрямовану на формування Української держави, активну життєву позицію і діяльність зі створення надійної духовної та інтелектуальної основи розвитку суспільства та особистості.

Щиро бажаємо Вам міцного здоров'я, творчого натхнення і многих благословенних літ! З роси і води!..

З повагою голови ІФ ОО і МО ВУТ «Просвіта» ім. Т. Шевченка Степан ВОЛКОВЕЦЬКИЙ і Василь БОЙКО, відповідальний секретар МО ВУТ «Просвіта» ім. Т. Шевченка Наталія СИНИЦЯ

СПРОБА АНАЛІЗУ

ЖИВИЙ ПОДИХ СЕРЦЕВИНИ

(Закінчення. Поч. на 3 стор.)

залежачи від струмливості чуття душі, участі сили духу. Як зауважують дослідники, пластика світобуття стає в поета метафорою духовного життя, що відкриває клопоти людської духовності та проблеми порозуміння між собою та природою. Це вічний стан неспокою.

Створена (чи утверджена) суть речей для пізнання рівня одкровення у формах і категоріях є в Павла Мовчана його основою роздумів. Окремі поезії досягають стану ясновидіння між «так» і «ні». Енерґія слова, засвідчуючи віртуозність, пробиває дорогу до істинності, вдосконалює поетичну мову, не допускає повторних інтонацій, блукаючого фальшивого змісту, тримається ламаної лінії.

Змагатися з минулим – це безглуздя.
Ліпить щоденно з воску твою плоть,
І знов топить... і бути неосудним,
Допоки не розтопить нас Господь...

Без сумніву, до цього поета треба повертатися й повертатися, щоб осягнути достоту його живу неповторну планету радості й суму, на якій не старіють вірші. Тут свої виміри нового стану свідомості, що витісняє її буденність, виводить на рівень наукової, підказує ключ ладу образного мислення за втаємниченими законами творення.

Під ліхтарем, де тчеться полотно,
Що загортає прохолодне тіло,
Розгледіть можна, що було давно,
І що писалось сажею по білім...

І не обминути творчої налаштованості в пізнанні. «Бджілка спокою й розваги» вирятовує ліричного героя від заїждженых мотивів, даючи свободу слову модерному, що не шкодить, а навертає до істинності пошуку чи радше викликання живого свічення серцевини метафори. І думаєш: Поезія – це безмежжя Духа, інтим таємниці неповторної сполуки слів, найкращі новели, повісті та романи.

Василь РЯБИЙ, *м. Коломия*

АНОНС

РОСІЛЬНА СКЛИКАЄ ДРУЗІВ...

Кажуть, «один у полі не воїн». Але це не стосується, коли говорити про село Росільна... Протягом тривалого часу село, як і багато довколишніх, жило якоюсь невизначеністю, люди не бачили майбутнього, бо все було настільки буденне, що коли мова заходила про те, що далі робити, щоб якось вийти з цього стану, то росільнянці часто-густо махали руками, мовляв, нічого не зміниться...

І ось минулого року на місцевих виборах сільським головою було обрано уродженця села Ігоря Пасічняка, який ніколи не працював у бюрократичній системі, не був на керівних посадах...

Але в душі в Ігоря Петровича було бажання щось змінити в своєму рідному селі, де народився, виріс, звідки пішов працювати в райцентр. І вже з першої сесії, коли мова зайшла про вибори членів виконавчого комітету, було видно, що амбіції в голови пристойні.

Розпочав з правильно обраного, з точки зору села, виконавчого комітету, до якого ввійшли ті люди, які прагнули щось змінити в селі, хоч не всі з них тепер є його мешканцями. Практицизм переміг.

Спочатку впорядкували сільське кладовище, яке протягом років ніхто й не намагався облаштувати. Навели разом із депутатами й активістами села лад біля сільського Будинку культури, на центральній автобусній зупинці, переобладнали стадіон.

Разом із роботами з покращення благоустрою села голова зайнявся і його культурним життям. Буквально протягом кількох місяців було проведено ряд культурних заходів, люди почали відвідувати концерти в Будинку культури, куди приїжджали артисти з цілої області... Але цього було замало, і тоді сільський голова вирішив разом з уродженцем Росільни, заслуженим діячем естрадного мистецтва України Нестором Мартинцем ініціювати проведення в селі Першого Всеукраїнського фестивалю мистецтв «Золота долина», на який запрошені митці з багатьох областей України. Депутати, активісти розуміли, що роботи доведеться зробити багато.

Але в сусідньому селі Хмелівка є прекрасний друг росільнянців Ярослав Паранюк, який сьогодні є заступником голови облдержадміністрації і який дуже любить культуру. Саме завдяки Ярославу Дмитровичу, голові Богородчанської райдержадміністрації Франку Єжаку було проведено ряд заходів у Росільні. І вони долучилися до фестивалю в селі. Своє слово сказав і депутат Верховної Ради Анатолій Дирів, який також посприяв у проведенні заходу.

Отож росільнянці кличуть своїх рідних, друзів, сусідів приїхати на фестиваль на храмове свято Петра і Павла і разом засвідчити, що навіть під час війни культура живе, люди єднаються довкола патріотичної пісні, довкола рідної землі, довкола України.

Кличем вас, немов доньку чи сина,
У Росільну, цей чудовий край,
Фестиваль в нас «Золота долина»,
Тож до нас на свято поспішай.

Назар ФЕДОРІВ

ВИСТАВКИ

ЯВОРІВСЬКА ІГРАШКА-ЗАБАВКА

У Музеї писанкового розпису відкрито виставку традиційних дитячих забавок творчої родини – Галини Шумило й Семена Тлустого з Яворівщини.

Коники, півники, птахи, візочки, колисочки – далеко не повний перелік тих творів, які експонуються. Всі іграшки виготовлені з екологічного матеріалу й розписані яворівським розписом «вербичка» з різноманітними візерунками (квітами, кривульками, цяточками, рисочками, віночками тощо). Загалом представлено близько п'ятсот творів.

Традиційний яворівський розпис виник у XVIII столітті в Яворові Львівської області. Чимало поколінь дітей гралися такими іграшками, проте у 80-их роках XX століття традиція їхнього створення почала занепадати. На щастя, є майстри народного мистецтва, які не тільки активно відроджують яворівську іграшку-забавку, а й створюють нові авторські роботи на основі традицій.

Серед них і творче подружжя Галини Шумило й Семена Тлустого. Пан Семен створює з дерева традиційні форми яворівських забавок, а також втілює авторські розробки. Пані Галина розписує ці іграшки, як і колись, використовуючи в розписах зелений (символізує траву й листя), червоний (плоди й ягоди), синій (небо й воду), жовтий (сонце) кольори.

Народні умільці не тільки успішно творять іграшки-забавки, а й активно популяризують їх на виставках і фестивалях як в Україні, так і за кордоном. Власне, і тепер Семен Тлустий перебуває у Варшаві з творчим візитом. Тож вітання від коломийських шанувальників

мистецтва приймала Галина Шумило. Мисткиню вітали, зокрема, генеральний директор Національного музею Ярослава Ткачук, о. Володимир Білослудцев, звучало музичне вітання від родинного вокального ансамблю Кіцелюків під керівництвом Любові Кирничук.

Приємним сюрпризом для всіх відвідувачів стала можливість не тільки побачити яскраві експонати, а й побавитися ними – охочих не бракувало як серед дітей, так і дорослих. Завершилося відкриття виставки майстер-класом з розпису магніту у формі, традиційній для яворівської іграшки.

Виставка триватиме до 31 липня.

Оксана ЯСІНСЬКА

ДУХОВНЕ

ПОВЧАЛЬНІ ДУМКИ

Ісус ніколи не відштовхував від себе людей словом правди, але говорив до них завжди з любов'ю.

У щоденних стосунках із народом був завжди уважним і щирим, виявляв свою любов до нього.

Ніколи не був неввічливим, не говорив грізно, ніколи не ранив почувань іншого серця.

Його життя було сповнене самозречення й ревної любові до інших.

Христос жив, терпів і вмер, щоби нас спасти.

Він був страждаючою людиною, щоб ми могли стати учасниками вічного життя.

Христос став посередником між Богом та Його творінням.

Через прийняття людської природи Ісус Христос підносить людство, яке впало, до первісної гідності, так що злукою з Ним ми можемо бути гідними імені синів і доньок Божих.

Богдан СУШЕВСЬКИЙ, *просвітянин (з книжки «Дорога до Христа»)*

ЗНАЙ НАШЕ!

МУЗЕЇ, ЯКІ ВАРТО ВІДВІДАТИ

Наша область – дуже привабливий реґіон для відпочинку. Тут є де помандрувати горами, покататися на лижах або велосипедах, взяти участь у фестивалях, попити мінеральної води, поніжитися в саунах або скупатися у гірській річці.

А для урізноманітнення дозвілля можна відвідати кілька музеїв. Таких закладів є дуже багато, однак ми підібрали ті, які є найцікавішими і, завдяки ентузіастам-власникам або працівникам, можуть стати гарним доповненням до подорожі у Карпати.

МУЗЕЙ ГУЦУЛЬСЬКОГО ПОБУТУ, ЕТНОГРАФІЇ ТА МУЗИЧНИХ ІНСТРУМЕНТІВ ІМЕНІ РОМАНА КУМЛИКА

Невеликий приватний музей, зібраний місцевим музикантом Романом Кумликом. Господар сам збирав протягом 30 років предмети побуту, давній гуцульський одяг, знаряддя праці, грошові знаки різних часів та багато цікавого про життя гуцулів. Особливою гордістю є колекція музичних інструментів.

Екскурсії проводить Наталя Гузак, донька Романа Кумлика, яка після смерті батька продовжила його музейну справу. Наталя (лікар за фахом) грає на скрипці, цимбалах, дримбі, двійниці (сопілка), окарині, зозулі, пелинці, лірі, наї та розповідає про кожен з інструментів. Наприклад, ріг – старовинний «мобільний телефон», оскільки використовувався він для передачі повідомлень на великі відстані. Трембіта – обрядовий інструмент, який використовувався у Коляді, під час похорон, весілля. У колекції є також скрипки-довбанки та прямокутна скрипка.

Адреса музею:
м. Верховина, вул. І. Франка, 35.
Телефони:
(03432) 2-17-44, (097) 307-52-54,
(097) 585-89-52.

(Далі буде)

ЦІКАВО ЗНАТИ

15 ФАКТІВ ПРО ОЧІ

1. Карі очі насправді блакитні під коричневим пігментом. Існує навіть лазерна процедура, яка дозволяє перетворити карі очі у блакитні назавжди.

2. Кожен 12-ий представник чоловічої статі – дальтонік.

3. Ваші очі завжди залишаться такого ж розміру, що і при народженні, а вуха і ніс не перестають рости.

4. Око людини здатне сприймати тільки три ділянки спектру: червоний, синій і зелений. Інші кольори є поєднанням цих кольорів.

5. Рогівка очей людини так схожа на рогівку акули, що останню використовують як замінник при операціях на очі.

6. В середньому за все життя ми бачимо близько 24 мільйони різних зображень.

7. Очі передають в мозок величезну кількість інформації щогодини. Пропускну здатність цього каналу можна порівняти з каналами інтернет-провайдерів великого міста.

8. Наші очі фокусуються приблизно на 50 речах в секунду.

9. Майя вважали косоокість привабливою і намагалися зробити так, щоб їхні діти були косоокими.

10. Шизофренію можна визначити з точністю до 98,3 відсотка за допомогою звичайного тесту на рух очей.

11. Люди й собаки – єдині, хто шукає зорові підказки в очах інших, а собаки роблять це тільки спілкуючись з людьми.

12. Приблизно у 2 відсотків жінок є рідкісна генетична мутація, завдяки якій у них спостерігається додаткова колба сітківки. Це дозволяє їм бачити 100 мільйонів кольорів.

13. Космонавти не можуть плакати в космосі через гравітацію. Сльози збираються в маленькі кульки й пощипують очі.

14. У бджіл в очах є волосинки. Вони допомагають визначати напрямок вітру і швидкість польоту.

15. Близько 65–85 відсотків білих кішок із блакитними очима – глухі.

УСМІХНІТЬСЯ

– Тату, в мене для тебе гарна новина!
– І яка це новина, синку?
– Ти не даремно платив за страхівку свого автомобіля!

* * *

Вулицею йде чоловік із рушницею і зустрічає знайомого. Той його запитує:
– Куди ти йдеш?
– До тещі на день народження. Подарунок їй купив: сережки.
– А рушниця навіщо?
– Дірочки у вухах зробити.